

[Arbejdsministeren]

Efter Fremskridtspartiets beslutningsforslag skal alle, der har ret til tillægspension efter ATP-loven, have udbetalt deres fulde tilgodehavende, når de går på pension, efterløn el.lign. Desuden foreslås det, at når et medlem afgår ved døden, skal tilgodehavende beløb udbetales til boet.

Jeg vil gerne med udgangspunkt i forslagens formulering minde hr. Dohrmann og de øvrige forslagsstillere om, at ATP er en pensionsordning, der er opbygget efter forsikringsmæssige principper, og det er ikke en opsparingsordning. Ydelserne fra ATP, pension og bonus, udbetales, når betingelserne er opfyldt: for pension til medlemmet selv fra det fyldte 67. år og for pension til efterlevende ægtefælle fra medlemmets død, dog tidligst fra det 62. år, når en række nærmere anførte anciennitetsbestemmelser i øvrigt er opfyldt.

Finansieringen af ATP-ordningen er baseret på et kombineret præmie-, reserve- og fordelingsystem, således at der efter aktuar-mæssig forsikringsplan, godkendt af Forsikringsrådet, opsamles tilstrækkelige præmiereserver til at imødegå de pensionskrav, som medlemmerne har på grundlag af de indbetalte bidrag. De fordelingsprincipper, der er indbygget i ATP-loven, er udformet, så der opnås en vis omfordeling af pensionsrettigheder mellem forskellige medlemsgrupper.

ATP-medlemmerne har altså ikke noget tilgodehavende i ATP på samme måde, som man kan have et tilgodehavende i en bank eller i en sparekasse. De erhverver via deres indbetaling ret til på visse betingelser at få udbetalt en livsvarig ydelse, der fremtræder som et tillæg til folkepensionen.

Man kan altså simpelt hen ikke gennemføre det af Fremskridtspartiet fremsatte forslag, og det er derfor ikke mærkeligt, at forslaget blev afvist af ATPs bestyrelse i forbindelse med en forelæggelse af beslutningsforslaget for bestyrelsen, da det bryder med de grundlæggende principper i ATP-ordningen.

Jeg skal på denne baggrund afvise forslaget på regeringens vegne.

Bakholt (S):

Når man gennemlæser bemærkningerne til Fremskridtspartiets beslutningsforslag, får man det indtryk, at Fremskridtspartiet har et specielt hadforhold til ATP-ordningen. Den

bliver karakteriseret som en narresut, og Fremskridtspartiet skriver også, at man ønsker loven ophævet; den er særdeles grov, og den er udemokratisk. Det, man nu foreslår, er en mellemløsning, fordi man godt er klar over, at man ikke kan få loven ophævet.

Vi lader os ikke narre af, at Fremskridtspartiet, som de selv siger, nu har valgt den bløde linje, for hensigten med Fremskridtspartiets forslag er, at denne ATP-ordning skal ødelægges, og den skal afskaffes. Det skal ske trin for trin.

Vi kan ikke støtte Fremskridtspartiet i den målsætning, som man lægger for dagen over for ATP-ordningen. Vi ønsker den udbygget og forbedret, og derfor må vi afvise det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat.

Svend Åge Petersen (KF):

Arbejdsmarkedets Tillægspension er en pensionsordning, der er opbygget efter forsikringsmæssige principper. Der er netop ikke tale om en ordning med en egentlig opsparing. Det bør Fremskridtspartiets ordfører bemærke, for det giver naturligvis det svar, at der ikke kan blive tale om en udbetaling af et tilgodehavende på et eller andet konkret tidspunkt. Betegnelsen for denne ordning, nemlig Arbejdsmarkedets Tillægspension, er jo egentlig en meget udmærket og fyldestgørende betegnelse for, hvad der var meningen med ordningen, da man etablerede den i 1964. Det er netop en ordning, der skal supplere den almindelige folkepensionsudbetaling, og det er jo faktisk også det, den gør. Jeg vil godt medgive, at mange mennesker har den opfattelse, at de udbetalte beløb er latterlige, for nu at bruge forslagsstillernes udtryksform, men det skyldes nok en subjektiv opfattelse, som ikke beror på en egentlig vurdering af ordningens økonomiske sammenhænge. For hvis man vil give sig selv mulighed for og gøre sig den ulejlighed at sammenholde ATP-ordningens beløb, som den enkelte skal indbetale, med de beløb, der som tillæg til pensionen kommer til udbetaling, vil man se, at der egentlig er tale om en rimelig, måske endda udmærket forrentning af det beløb, som den enkelte indbetaler har indbetalt. Derfor er ordningen slet ikke så dårlig, som man kunne tro efter at have gennemlæst Fremskridtspartiets beslutningsforslag, og derfor kan vi i Det Konservative